

منهای فوتبال

مصدومیت یا مساله انضباطی ؟

اردوی تیم ملی بسکتبال برای حضور در پنجره پنجم انتخابی جام جهانی از امروز آغاز می‌شود.اما در لیستی که مه‌ران شاهین طبع سرمربی تیم ملی داده، جای نام یک نفر خالی به نظر می‌رسد. امیرحسین آذری، روزه‌ارغوان، محمدرضا بهرام‌زاد، محمد ترابی، محمد جمشیدی، حامد حدادی، محمد حسن‌زاده، حامد حسین‌زاده، آرن داوودی، نوید رضایی‌فر، کیوان ریاعی، امیر صدیقی، آرون گرامی‌پور، سجاد مشایخی، رسول مظفری، سالار منجی، میثم میرزایی، صمد نیکخواه‌به‌رامی، بهنام یخچالی و محمد یوسفوند بسکتبالیست‌هایی هستند که به اردو دعوت شدند. در این میان حذف نام ارسلان کاظمی مهم‌ترین نکته به نظر می‌رسد. شاهین طبع بارد مشکل انضباطی، مصدومیت‌را دلیل نبودارسلان در اردو عنوان کرد اما شواهد نشان می‌دهد غیبت او دلایل دیگری دارد. به نظر می‌رسد ماجرا به اعتراض کاظمی و چندملی پوش در جریان ماست ودوغ و مصاحبه تند مسعود قاسمی برمی‌گردد. یکی از نشانه‌های دیگر، درخشش کاظمی برای پتروشیمی در دیدار برابر رعد پدافند بود. او در این دیدار ۱۲ امتیاز، ۱۷ ریباند، دو پاس گل، دو توپ ربایی و ۳۲ درصد تاثیرگذاری گذاشت تا نشان دهد موضوع مصدومیت چندان نقشی در خط خوردنش ندارد. در نهایت استوری حامد حدادی با هشتگ «##سلان_تنها_نیست» پرده دیگری از نمایش اختلافات درونی تیم ملی رانمایان کرد. پیش از این بارها بازیکنان مصدوم به اردو آمده‌اند و با تیم سفر هم کرده‌اند. در نتیجه با قرار دادن تکه‌های این پازل می‌شود دریافت که موضوع حذف کاظمی انضباطی است. همچنین از سوی دیگر شنیده می‌شود صمد نیکخواه‌به‌رامی و به احتمال بسیار حامد حدادی به اردوی تیم ملی نخواهند رفت. صمد که فعلا در آمریکا به سر می‌برد و غیبتش در اردو قطعی به نظر می‌رسد. درباره حدادی هم دو نکته وجود دارد. یکی بحث بهبودی مصدومیتش و دیگری موضوع حل نشده توهین به ملی پوشان قرار دارد. قرار بود فدراسیون در رابطه با حرف‌های مدیر تیم‌های ملی با عذرخواهی یا حتی استعفا قاسمی از آنها دلجویی کند که این اتفاق با وجود برگزاری دو جلسه رسمی و محرمانه به سرانجام خوبی نرسید. حالا باید دید صبح امروز چند بازیکن به اردوی تیم ملی می‌روند؟

راه نوحاد به آلمان نرسید

بعد از درخشش نوحاد عالمیان در بازی‌های آسیایی با کسب مدال تاریخی تنیس روی میز، انتظار می‌رفت، داستان لژیونری اووبرادرش نیما بالاخره به پایان برسد. اما این اتفاق تنها برای نیما افتاد و نوحاد باید کارش را در لیگ ایران شروع کند. بعد از بازی‌های آسیایی نیما خودش را به فرانسه رساند تا پس از مدت‌ها لیل لژیونری را روی نامش بزند. همچنین قرار بود نوحاد در نیم‌فصل به آلمان برود اما با توجه به اینکه نوحاد دیر تصمیم گرفت و تیم‌ها ترکیب خود را بسته بودند، این پروسه معوق نشد. در نتیجه او با تیم پتروشیمی بندر امام قرار داد بست تا سطره تنیس روی میز در لیگ داخلی بماند.

ضیایی می‌رود با مثل تاج می‌ماند؟

احمد ضیایی رئیس بازنشسته والیبال، حتی جلوتر از مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال دنبال راه فرار از قانون منع به کارگیری بازنشسته‌ها بود. در روزهای آخر با اجرای برنامه سفر محمدرضا داورزنی به اجلاس FIVB روشن شد که همه از تصور اختلاف داورزنی و ضیایی برای بازگشت به عقب والیبال بازی خوردند و نه تنها داورزنی همچنان پای انتخابش ایستاده بلکه حتی در تلاش است تا از FIVB برای ماندن ضیایی کمک بگیرد. رئیس والیبال هم ترجیح داد که در تهران بماند تا مبادا در غیابش صندلی‌اش توسط سرپرست اشغال شود! حالا سه روز از اجلاس FIVB می‌گذرد و قرار است امروز داورزنی از مکزیک به تهران برگردد، روزی که با آخرین مهلت استعفای بازنشسته‌ها مصادف شده است. باید دید امروز ضیایی به کمک تلاش‌های داورزنی و هشدار FIVB صندلی‌اش را حفظ می‌کند یا مجبور به رفتن می‌شود؟

چرا هواداران تیم ملی به تماشای «دیدار بدرقه» نیامدند؟

خارج از دسترس!

مسابقه با ترنیداد و توباگو، آخرین نبرد تیم ملی در ورزشگاه آزادی قبل از جام ملت‌های آسیا به‌شمار می‌رفت.

پسران کارلوس کی‌روش به زودی راهی اردوی دو حه می‌شوند و آخرین دیدارهای دوستانه قبل از جام ملت‌ها را نیز در کشور میزبان یعنی امارات برگزار می‌کنند. انتظار می‌رفت هوادارها برای تماشای دیدار بدرقه ایران، خودشان را به ورزشگاه برسانند اما به نظر می‌رسد آنها حتی با بلیت‌های رایگان، رغبتی برای تماشای دیدارهای تیم کی‌روش ندارند. سوال بزرگ اینجاست که چه کسانی مسئول فاصله گرفتن تماشاگرها از تیم ملی هستند؟ آیا در آستانه جام ملت‌ها، شور و اشتیاقی برای حمایت از ایران در این تورنمنت وجود دارد؟

نیز با آژنتین و برزیل مسابقه داده‌اند.

اگر قدرت‌های آسیا با مطرح‌ترین تیم‌های آمریکای شمالی و جنوبی بازی می‌کنند، طبیعتاً سهم تیم ملی ایران نیز باید تیم‌هایی مثل بولیوی، ترنیداد و توباگو و ونزوئلا باشد. چنین نبردهایی بدون تردید برای حریفان ناشناخته تیم ملی مفید به نظر می‌رسد اما تیم کی‌روش را ابتدا تحت فشار قرار نمی‌دهد تا ضعف‌های واقعی تیم همچنان پنهان باقی بمانند. طبیعتاً وقتی تیم‌های بزرگ برای برگزاری دیدارهای دوستانه

اتفاق روز

علیرضا منصوریان از این هفته، دوباره در لیگ برتر آفتابی می‌شود

بازگشت فرشینگ!

یک سال و چند ماه بعد از کنار گذاشته شدن از نیمکت استقلال، علیرضا منصوریان دوباره لیگ برتر بازگشت. او که آخرین تجربه هدایت آبی‌ها را مقابل ذوب‌آهن پشت سر گذاشته بود، حالا دوران تازه کاری‌اش را در همین باشگاه سپری خواهد کرد. علیمصور در تابستان نیز گزینه جانشینی امیر قلعه‌نویی در ذوب به‌شمار می‌فت اما نیمکت باشگاه اصفهانی به امید نمازی سپرده شد. بعد از ناکامی نمازی در ذوب، بالاخره منصوریان فرصت سرمربیگری در این تیم را به دست آورد. این مربی در اصفهان، ترکیبی جذاب و جوان را در اختیار داشت. «محسن مسلمان» مهم‌ترین شاگرد این مربی در ذوب به‌شمار می‌رود. بازیکنی که چندین سال قبل در یک اظهار نظر معروف، اعلام کرده بود که حتی با هزار تومان نیز برای

ستاره‌های ملی پوش را خراب نکند و اعتماد به نفس این مهره‌ها را تحت تاثیر قرار ندهد.

از همان ابتدا پیش‌بینی می‌شد نام ترنیداد و توباگو، استقبال سرد هواداران تیم ملی را از این دیدار دوستانه به همراه داشته باشد. به همین خاطر بود که مدیران فدراسیون بلیت‌فروشی این مسابقه را لغو کردند تا ورود به آزادی در روز برگزاری بازی برای تماشاگرها رایگان باشد. حتی حربه بلیت رایگان هم اما کارساز نشد و تماشاگرانی که همواره از بهای بالای بلیت‌ها گلایه داشتند، حاضر نشدند برای تماشای مسابقه خودشان را به آزادی برسانند. تعداد تماشاگران تیم ملی در جریان نبرد با ترنیداد در یک نمای کلی حتی از تعداد عکاسان ورزشی و همراهان کارلوس کی‌روش نیز کم‌تر به نظر می‌رسید. موضوعی که حتی برای مهره‌های تیم ملی ترنیداد نیز عجیب و باورنکردنی بود.

ستاره‌های محبوب تیم ملی این روزها با یک ژست هماهنگی اعتراضی، در شبکه‌های اجتماعی از دسترس خارج شده‌اند. «خارج از دسترس» واقعی و غیرنمایشی اما، هوادارانی هستند که دیگر برای تیم ملی شان سر و دست نمی‌شکنند و حتی با رایگان شدن بلیت‌ها، حاضر به تشویق مهره‌های تیم در آزادی نمی‌شوند. مردمی که هیچ چیز از تیم ملی شان نمی‌دانند، مردمی که از دیدار با ترنیداد فقط خبر لغو کنفرانس مطبوعاتی را شنیده‌اند، مردمی که از جزئیات اردو و نفرات حاضر در تمرین‌های تیم ملی خبردار نیستند و در همین فضا با «قهر» ستاره‌های ملی پوش نیز روبه‌رو شده‌اند، نباید انگیزه‌ای هم برای ملحق شدن به دیدار دوستانه تیم‌شان داشته باشند. ستاره‌های ایرانی برای قرار گرفتن در متن بازی مدنظر کی‌روش، از مردم «فاصله» گرفته‌اند و به محض برداشتن همین یک قدم، هواداران تیم ملی دو قدم از آنها دور شده‌اند. آنها شاید توانسته باشند دل سر مربی پر تغالی را به دست بیاورند اما ازای آن، چیزهای زیادی از دست داده‌اند. مهم‌ترین فقدان این روزهای تیم ملی، «هوادارها» هستند.

در این جدال، باید در زمین الغرافه با حریف پرستاره قطری مسابقه بدهد. جدالی که به شدت دشوار به نظر می‌رسد. علیمصور بارها و بارها به این موضوع اشاره کرده که هدفش از مربیگری، نشستن روی نیمکت استقلال بوده است. حالا اما دیگر این آرزو برای او به پایان رسیده و وقت آن است که این مربی، به دوران تازه‌ای در زندگی ورزشی‌اش فکر کند.

مربی در سه مسابقه اخیر با قرض‌های پایتخت، دو بار برنده شده و یک بار به تساوی رضایت داده است. دو پیروزی گذشته او برابر تیم براتکو یک بار قهرمانی را از این تیم گرفته و یک بار دربی را به سود استقلال رقم زده است. تیم منصوریان در آسیا نیز کار دشواری خواهد داشت. این تیم در مرحله اول پلی آف بار برنده دیدار نمایندگین عمان واردن روبه‌رو می‌شود و در صورت پیروزی

سفید و سبزها در ۱۱ مسابقه این فصل لیگ، فقط دو بار طعم پیروزی را چشیده‌اند. این تیم در هفته گذشته سه بار شکست خورده و هرگز برنده نشده است. حذف خانگی به دست پدیده مشهد، داستان جام حذفی را نیز به سرعت برای این تیم به پایان رساند. ذوب‌آهن در ده یازدهم جدول دیده می‌شود و فقط دو امتیاز بیشتر از تیمی مثل سپیدرود تصاحب کرده است. تیم اصفهانی تا پایان نیم‌فصل، بر نامه نسبتاً سختی خواهد داشت. آنها باید در اولین بازی منصوریان با پارس جنوبی مسابقه بدهند و سپس در اهواز به مصاف فولاد بروند. مسابقه سوم از اهمیت فوق العاده‌ای برای منصوریان بر خوردار خواهد بود. چرا که او برای برگزاری این جدال به ورزشگاه آزادی می‌رود و با پرسپولیس روبه‌رو می‌شود. این

چهره به چهره

آقای کلین شیت

جایزه بهترین بازیکن سال قاره آسیا، همیشه به مهره‌ای از تیم «قهرمان» اهدا نمی‌شود. تنها یک سال قبل «عمر خر‌بین» در شرایطی این عنوان را از آن خود کرد که تیم الهلال در دیدار فینال، رقابت را به او راوا از ژاپن واگذار کرده بود. جالب اینجاست که تیم قهرمان آسیا حتی در بین سه نامزد نهایی، هیچ بازیکنی نداشت و این سه بازیکن از الهلال، العین و شانگهای چین انتخاب شدند. در سال ۲۰۱۶ چونبوک موتورز کره جنوبی قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا را از آن خودش کرد اما باز هم خبری از نام بازیکنان این تیم در جمع سه نامزد نهایی انتخاب به عنوان مرد سال آسیا نبود و این عنوان به «عمر عبدالرحمان» رسید. در دست مثل سال ۲۰۱۵ که در آن العین دیدار فینال آسیا را

واگذار کرد اما احمد خلیل از همین باشگاه، به عنوان بهترین فوتبالیست سال قاره آسیا برگزیده شد. حتی در سال ۲۰۱۴ نیز الهلال به نماینده استرالیا باخت اما «ناصر الشمرانی» از همین تیم جایزه بازیکن سال آسیا را دریافت کرد. در واقع برخلاف تصور عمومی، از سال ۲۰۱۳ به بعد هرگز بازیکنی از تیم قهرمان لیگ قهرمانان، عنوان مرد سال آسیا را تصاحب نکرده و دلیلی وجود ندارد که این روند در فصل جاری تغییر کند. جدا از این کلیدی‌ترین مهره‌های کاشیمادر لیگ قهرمانان، ستاره‌های برزیلی این باشگاه بودند که طبیعتاً نمی‌توانند عنوان بهترین بازیکن سال آسیا را به دست بیاورند. چرا که این انتخاب همواره بین مهره‌هایی با ملیت آسیایی صورت می‌گیرد. او بیشترین کلین‌شیت در تاریخ یک فصل از لیگ قهرمانان را به ثبت رسانده و کم‌ترین میانگین گل خورده در این جام را دارد.